

679.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 października 1933 r.

o zmianie granic miasta Bełchatowa w powiecie piotrkowskim, województwie łódzkim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 169, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Bełchatówek w powiecie piotrkowskim, województwie łódzkim wyłącza się wieś Czapliniec i włącza się ją do miasta Bełchatów w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

680.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 października 1933 r.

o zmianie granic miasta Pułtuska w powiecie pułtuskim, województwie warszawskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kleszewo w powiecie pułtuskim, województwie warszawskim wyłącza się wieś Kleszewo - Popławy o obszarze 133,28 ha oraz enklawę gruntów wsi Białowieża o obszarze 13,44 ha, zaś z gminy wiejskiej Obryte w tymże powiecie i województwie wyłącza się wieś Popławy o obszarze 113,12 ha i wszystkie wymienione miejscowości włącza się do miasta Pułtuska w powiecie pułtuskim, województwie warszawskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

681.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 października 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 2 marca 1920 r. w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia Policji Państwowej.

Na podstawie art. 65 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) zarządzam się co następuje:

§ 1. Art. 3 punkt e) rozporządzenia z dnia 2 marca 1920 r. w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 159), zmienionego rozporządzeniami z dnia 30 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 339) i z dnia 3 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 862), uzupełnia się przez dodanie następujących postanowień:

„Oficerowie Policji Państwowej noszą salonowy pas oficerski oraz rapcie oficerskie do noszenia szabli pod kurtką według następującego wzoru.

Salonowy pas oficerski jest wykonany z matowej jedwabnej tkaniny granatowej podwójnie tkanej w podłużne prążki (około 30 prążków w całej szerokości pasa) z dwoma szlakami po brzegach, szerokich na 4 mm każdy w odległości 7,5 mm od brzegów, tkanych granatowym błyszczącym jedwabiem, i z klamry okrągłej, o średnicy 5,25 cm, wykonanej z metalu koloru szmelcowanej stali z odcieniem niebieskim.

Pas wykończony jest tkanym brzegiem. Szerokość całego pasa wynosi 5 cm.

Klamra wykonana z metalu koloru szmelcowanej stali z odcieniem niebieskim, o grubości brzegów 3 mm, nieco wklęsła ku środkowi, ma obwódkę szerokości 7,5 mm w utworzonym zaś w ten sposób kole o średnicy 3,75 cm znajduje się płaskorzeźba wyobrażająca pojedynczą stylizowaną palmę o 12 liściach. Wypukłość płaskorzeźby wynosi 3 mm. Klamrę przytwierdza się do pasa zapomocą dwóch kabłąków, wykonanych z drutu grubości 2 mm z tego samego metalu co i klamra. Klamra jest przytwierdzona do prawego kabłąka na stałe, a do lewego przypina się na skobelek, umieszczony pod spodem klamry.

Kabłąki o wysokości 5,5 cm, szerokości 1,75 cm wgięte z boku, przymocowuje się do pasa w ten sposób, że końce pasa przechodzą przez kabłąki, następnie zaginają się od wewnątrz (pod spód) i przechodzą przez zaciskaną przesuwkę.

Rapcie oficerskie do noszenia szabli pod kurtką składają się: z paska z klamrą i dwiema przesuwkami do zapinania w talji, z dwóch pasków podłużnych (ruków) do przypięcia szabli, oraz z łańcuszka z haczykiem do podpinania szabli. Łańcuszek

i haczyk wykonane są z metalu koloru szmelcowanej stali z odcieniem niebieskim.

Pasek do zapinania w talji, na którym zawieszają się ruki rapci, wykonany z taśmy (gurtu); konstrukcje z metalu koloru szmelcowanej stali z odcieniem niebieskim, ujęte w oprawę skórzaną, zamszowaną; dziurkowana część pasa ma podkładkę zamszowaną, oba paski podłużne (ruki) są wykonane z tkaniny granatowej jedwabnej, podwójnie tkanej analogicznie, jak pas salonowy, przyczem oba szlaki brzeżne tkane granatowym błyszczącym jedwabiem mają szerokość 2 mm każdy i są umieszczone w odległości 5 mm od brzegu. Szerokość paska podłużnego (ruka) wynosi 20 mm. Szerokość paska zapinanego w talji — 35 mm, długość zaś zależna od stanu. Łańcuszek z hakiem do podpinania szabli, długi około 10 cm, winien być wykonany z ogniwek drobnych.

Paski podłużne (ruki) są przypinane zapomocą guzików z metalu koloru szmelcowanej stali z odcieniem niebieskim o podłużnych głowicach. Pierwszy ręk umocowany do paska w talji na stałe w odległości 25 — 30 cm od klamry, drugi ręk (dłuższy) przesuwany na pasku w celu regulowania pozycji szabli, przyczem odległość pomiędzy rękami powinna wynosić od 20 do 25 cm.

Długość ręk powinna być taka, by zawieszona na niej szabla nie podnosiła poły kurtki".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

682.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 października 1933 r.

o zmianie granic miasta Bereżne w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Bereżne w powiecie kostopolskim, województwie wołyńskim wyłącza się miejscowości: przedmieście Bereżne o obszarze 85 ha 31a, 25 m², przedmieście Sielce o obszarze

74 ha 64a, 75 m², majątek Lipki o obszarze 27 ha 38a, 14 m² i wszystkie wymienione miejscowości włącza się do miasta Bereżne w tymże powiecie i województwie. Granica rozszerzonego miasta Bereżne będzie następująca:

Od strony zachodniej, począwszy od zachodniego naroża placu pod tartakiem i rylnym parowym Handelmana Szłomy i S-ka, znajdującego się w odległości 60 mtr od rozwidlenia drogi, wiodącej z Bereżnego do stacji kolejowej Mokwin i do majątku Zurne, granica biegnie w kierunku północno-wschodnim, zachodnią krawędzią parceli Handelman Szłomy i S-ka, następnie zmienia kierunek na południowy wschód, potem północny wschód i biegnie między polami wsi Sielce a parcelą Handelman i S-ka na długości 106 mtr do naroża działki zapisanej w rejestrze pomiarowym skomasowanej wsi Sielce pod Nr. 207, poczem skręca na północny wschód i prowadzi na przestrzeni 216 mtr po zachodniej krawędzi wyżej wymienionej działki do północno-zachodniego naroża tej działki, gdzie załamuje się na wschód, biegnąc północną krawędzią działek mieszkańców wsi Sielce zapisanych w rejestrze pomiarowym wsi Sielce pod Nr. 207, 206, 205 i 202 do zetknięcia się z polną drogą, wiodącą od bramy wyjazdowej m. Bereżnego do wsi Horodyszcz. Dalej granica biegnie na północ wschodnią krawędzią tej drogi aż do północno-zachodniego naroża cmentarza rzymsko-katolickiej parafii Bereżeńskiej, od którego załamuje się na wschód i biegnie dalej na przestrzeni 219 mtr brzegiem cmentarza oraz północną krawędzią gruntów obiektu majątkowego „Lipki” w prostej linii aż do znajdującego się tam słupa pomiarowego Nr. 241, gdzie zmienia kierunek na północny wschód wzdłuż granicy oddzielającej grunta majątku „Lipki” od gruntów włościan wsi Sielce do przecięcia się z rowem odpływowym (strumykiem) i znajdującym się tam słupem pomiarowym Nr. 240.

Od tego punktu granica miasta biegnie wzdłuż rowu odpływowego (strumyka), który stanowi tu właściwą granicę, linią łamaną na północ z niewielkim odchyleniem ku zachodowi, poczem skręca na wschód, biegnąc linią wspomnianego rowu odpływowego (strumyka), przecina drogę Horodyszcz - Bereżne i dalej do mostu na drodze państwowej Nr. 6/8 Bereżne—Sarny. W tem miejscu granica załamuje się i biegnie na przestrzeni 38 mtr wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim do narożnika granicy, oddzielającej grunta wsi Sielce od gruntów wsi Horodyszcz i znajdującego się tam słupa pomiarowego Nr. 3533. Od tego punktu granica zmienia kierunek na północny wschód, biegnąc na przestrzeni 78 mtr do słupa pomiarowego Nr. 852, następnie kieruje się na południowy wschód, biegnąc na przestrzeni 84 mtr do słupa pomiarowego Nr. 681, poczem zmienia kierunek na północny wschód i na przestrzeni 370 mtr biegnie krawędzią granicy oddzielającej grunta włościan wsi Horodyszcz od gruntów wsi Sielce aż do lewego brzegu rzeki Słucz.

Dalej lewym brzegiem rzeki Słucz granica miasta biegnie w kierunku południowo-wschodnim na przestrzeni 1 klm 582 mtr do południowo-wschodniego naroża sadyby należącej do Zgromadzenia